

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 kunne sige, at Ministeriet og Administrationen ikke har søgt at klargøre, hvad det drejer sig om. Ændringsforslaget drejer sig om at udskyde en aarlig Besparelse for Statsbanerne paa op imod 700 000 Kr., og Ændringsforslagets Vedtagelse betyder, at Rigsdagen nægter Statsbanerne Adgang til at forbedre sin Økonomi med disse 700 000 Kr. aarlig foruden til at opnaa de Besparelser i Indkøb af Anlægsmaterialer, som Nedlæggelsen af den midtsjællandske Bane vil medføre. Den ærede Ordfører udtalte i sin Indledning og understregede flere Gange, at man fra Flertallets Side havde Betænkeligheder ved at foreslaa Banerne nedlagt, naar der ikke fremkom større Besparelser, end Flertallet mener. Den af det ærede Flertal opgivne Opstilling er fuldstændig urigtig. Det er rigtigt, hvad Ministeriet har hævdet. Besparelserne andrager ca. 700 000 Kr., og det er en Besparelse, der vil kunne blive effektiv, naar Banerne nedlægges.

Ordføreren (Stensballe): Den højtærede Minister brugte jo nogle skarpe Ord. Jeg skal ikke fortsætte i samme Skure, men jeg maa forstaa det saadan, at den højtærede Minister følte sig ilde berørt ved, at det skal optrevles her i Rigsdagen, hvor lidt man i Virkeligheden kan tage Hensyn til de forskellige Opgivelser, der er fremkommet fra Ministerens Side, naar man vil bedømme Sagen ganske uhildet. Den højtærede Minister sagde, at vor Opstilling var fuldstændig urigtig. Jeg maa derved hævde, at hvis man regner med, hvad Nedlæggelsen koster Banerne, selv efter Ministerens egne Tal, saa er Ministerens Udtalelser her urigtige. Den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, at der i de 680 000 Kr. indeholdes et Afskrivningsbeløb paa 310 000 Kr. Saa længe der ikke er Overskud paa Statsbanernes Budget, vil det sige, at Beløbet regnskabsmæssigt opføres paa Statsbanernes Budget, men det koster ikke Staten en rød Øre; det staar paa begge Sider og har intet som helst med de virkelige Udgifter at gøre ud over dette, at man kan pille Skinner og Sveller op og sælge dem og faa en mindre Betaling derfor og maaske indvinde nogle Renter derved, eller man kan overføre lidt af Materiellet og bruge Skinner og Sveller andetsteds. Den højtærede Minister opgjorde

dette for den midtsjællandske Bane til ca. 1 Mill. Kr., heraf 500 000 for Sveller. Ja, saa vidt jeg har forstaaet, er det Værdien, som de ligger, men de skal brækkes op, sendes af Sted og lægges ned igen. Med Hensyn til Brofagene drejer det sig om 170 000 Kr. Men jeg vil her hævde, at der fra Rigsdagens Side er givet Egnen et Tilsagn om Bygning af Banen. Der er ofret, saa vidt jeg husker, 14 Millioner paa den midtsjællandske Bane, og i en Krisetid som denne mener vi, at en Nedlæggelse, hvorved vi sparer saa lidt i de to første Aar, ikke er rigtig; vi mener, at det rigtigste vil være at udsætte Tidspunktet for Nedlæggelsen, saa kan vi se, om man dog ikke vil bruge Banen mere, om det er uforvarsomt at opretholde den. Den er dog et Gode for denne Egn, et Gode, som i sin Tid Rigsdagen, Bevillingsmyndighederne, har vedtaget at yde Egnen. Man maa ogsaa huske paa, at der langs Banen bor Folk, som i Tillid til, at Banen bliver liggende, har oprettet og driver deres Forretninger der. Hvis den nu bliver nedlagt, kan de maaske komme helt ud af deres Erhvervsvirksomhed. Man kan ikke med et Pennestrøg gaa hen og kvittere en Bane i Løbet af ganske kort Tid.

Jeg vender tilbage til det, som den højtærede Minister sagde var rigtigt: at de fire Baner gav et Underskud paa 680 000 Kr. Ja, trækker vi 310 000 Kr. fra, som ikke er nogen virkelig Udgift, bliver der tilbage 370 000 Kr. Og da det staar uimodsagt, at der ved Nedlæggelsen af de fire Baner eller af Banerne i det hele taget, ogsaa Sorø—Vedde-Banen, vil være en Risiko for Statsbanerne paa ca. 150 000 Kr. i Mindreindtægt, vil man se, at Tallet reduceres til 220 000 Kr. Hertil kommer yderligere, hvad der ogsaa erkendes i Ministerens Budgetopstilling, at det er muligt for Statsbanerne at bringe Udgifterne yderligere ned. Det haaber og tror jeg, man vil gøre, hvis man skal drive Banerne videre. Jeg har i saa Henseende Tillid nok til den herværende Ledelse af Banerne.

Den højtærede Minister benægtede ikke, at Personalet til en vis Grad maatte afskediges ved Nedlæggelsen, ja, han benægtede for Resten heller ikke, at det meste af Personalet skulde væk — saaledes forstod jeg ham. Men naar han sagde, at vi havde regnet med Pensionering af hele Personalet,